

Nr 324

Av herr Göransson m. fl., om avskaffande av kyrkofullmäktige.

(Lika lydande med motion nr 252 i Första kammaren)

Frågan om kyrkofullmäktiges ställning har vid flera tillfällen behandlats av riksdagen. Senast vid 1960 års riksdag begärdes i motioner utredning av frågan om förutsättningarna för ett överförande av den kyrkliga församlingens beslutanderätt i ekonomiska frågor till den borgerliga kommunen. Konstitutionsutskottet, som behandlade motionerna i utlåtande nr 25, hänvisade till 1958 års utredning kyrka—stat.

Enligt årets riksdagsberättelse skall utredningen under första halvåret 1967 avlämna betänkanden om kyrkans organisation och förvaltning samt om kyrkans ekonomiska förhållanden. Utredningen kyrka—stat har till huvuduppgift att som en första etapp utreda frågan om den framtida gestaltningen av förhållandet mellan staten och den svenska kyrkan. Avsikten är att den ännu pågående första utredningsetappen skall omfatta förberedelser och planläggning för det fortsatta utredningsarbetet, som torde kräva ytterligare direktiv. Eftersom den första utredningsetappen ännu inte är avslutad, torde det dröja avsevärd tid — kanske ett årtionde eller mer — innan statsmakterna kan ta ställning till det framtida förhållandet mellan staten och kyrkan. På grund härav anser vi det angeläget att ånyo aktualisera frågan om kyrkofullmäktiges ställning.

Valdeltagandet i kyrkofullmäktigevalen har visat en fallande tendens och ligger numera vid cirka 10 % av de röstberättigade. Bakom varje vald fullmäktig torde genomsnittligt stå föga mer än 20 röstande. Detta förhållande är ur demokratisk synpunkt djupt otillfredsställande, och det är angeläget att man utan dröjsmål söker komma till rätta med problemet. Den naturliga lösningen av frågan är att avskaffa kyrkofullmäktige och överföra deras ekonomiska uppgifter till stads- och kommunalfullmäktige. Vi förutsätter att kyrkoråden skall bestå och utses av stads- eller kommunalfullmäktige. Till kyrkoråden skulle kunna överföras vissa uppgifter som nu åvilar kyrkofullmäktige, exempelvis utseende av lekmannarepresentanter i domkapiteln. En reform av detta slag medför självfallet en hel del komplikationer, men fördelarna överväger i hög grad. Förutom undanröjandet av den påtalade demokratiska olägenheten kan man uppå förenklad förvaltning och ökade möjligheter till förenhetligande av den kommunala beskattningen inom en kommun.

Det material som utredningen kyrka—stat inom kort kommer att fram-

lägga om den kyrkliga förvaltningen bör snabbt kompletteras med den ytterligare utredning som är erforderlig för att överföra kyrkofullmäktiges uppgifter på andra organ. Detta utredningsarbete bör bedrivas med förtur och reformen genomförs utan avbidan på det sannolikt långt fram i tiden liggande ställningstagandet till det allmänna förhållandet mellan staten och kyrkan.

Med hänvisning till det anförda får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning och förslag om avskaffande av kyrkofullmäktige och överförande av deras uppgifter på andra organ i enlighet med de riktlinjer som angivits i motionen.

Stockholm den 20 januari 1967

Olle Göransson (s)

Börje Nilsson (s)

Ingvar Carlsson (s)

Essen Lindahl (s)
